

Lekce 7

Dary Ducha svatého

Je-li náš život naplněn a veden Duchem svatým, používání duchovních darů se stává jednou z našich největších radostí. První učedníci zakusili o Letnicích naplnění Duchem svatým (Skutky 2,1–4). Učedníci uposlechli Ježíše, porozuměli vzájemnému vztahu Písma a Ducha svatého a uvědomovali si, že jim byla zjevena Boží sláva, potom šli, šířili evangelium a zanechávali za sebou důkazy Boží přítomnosti. Častým důkazem byly právě výsledky používání duchovních darů. Skrze křest Duchem svatým přijali věřící celou škálu duchovních darů. Po dni Letnic byl zaznamenán vyšší výskyt používání duchovních darů než v předešlých dnech. A tak i dnes – chceme-li používat své duchovní obdarování, musíme se nejdříve nechat pokřtít Duchem svatým.

Jsme povoláni, abychom sdíleli dobrou zprávu evangelia, kterou Bůh činí tak zřejmou v lidských životech. Můžeme se poučit ze zkušenosti první církve. Zatímco nám kniha Skutků ukazuje jen několik příkladů darů Ducha svatého, 1. list Korintským nám nabízí celý seznam. Většina toho, co známe, vychází z těchto dvou knih Nového zákona, proto doporučuji, aby sis je přečetl. Buď si jist, že Bůh se chce skrze tebe dát poznat ostatním lidem a projevit svou moc. Pavel nás nabádá: „Držte se lásky a usilujte o duchovní dary, nejvíce o dar prorocké řeči.“ (1. Korintským 14,1) Nejjednodušší způsob jak tohoto dosáhnout je modlit se, aby tato touha byla v tobě naplněna tak, jak rosteš v Božím slově a jak se tvé srdce stává citlivějším na Ducha svatého.

OSNOVA

- Co jsou duchovní dary?
- Potřeba pořádku (řádu)
- Nesprávné používání duchovních darů

CÍLE

1. Vysvětlit, co jsou to duchovní dary.
2. Jaké jsou zásady používání duchovních darů?
3. Popsat nesprávné používání duchovních darů.

Jaké duchovní dary máme?

Cíl 1: Vysvětlit, co jsou to duchovní dary.

Abychom byli schopni vysvětlit, co jsou duchovní dary, musíme nejprve vědět, které to jsou, a zakusit je. Tyto dary nebyly nikdy zamýšleny pro studium, ale pro jejich aktivní užívání. Čím více věřící znají a používají duchovní dary, tím spíše mohou pomoci druhým lidem přijmout Ducha svatého.

První list Korintským 12,7–11 uvádí devět darů (projevů) Ducha svatého. Jsou to: slovo moudrosti, slovo poznání, víra, dary uzdravování, konání zázraků, proctví, rozlišování duchů, různé druhy jazyků a výklad jazyků. Každý duchovní dar dostáváme jako zjevení Ducha svatého a slouží k budování Boží církve a/nebo ke službě nevěřícím lidem (1. Korintským 12,7). Následující vymezení duchovních darů ti je pomůže lépe pochopit. Jsou rozděleny do tří kategorií: dary řeči, dary mocných činů a dary zjevení.

Dary řeči

Tyto dary nám zčásti osvětlují smysl přítomnosti Ducha svatého v našem životě i ve shromáždění lidí. Tyto slovní projevy Ducha svatého se řídí následujícím procesem. Za prvé Duch určuje, skrze koho chce tento dar sdílet (1. Korintským 12,11). Za druhé Duch uděluje tento dar vybranému člověku (1. Korintským 12,7). Tento dar vysvětluje smysl Boží přítomnosti mezi shromážděnými. Za třetí, tento člověk sdílí to, v co věří, že mu bylo dáno Duchem (Skutky 21,4,10–11). Za čtvrté ti, co jsou přítomni, dané zjevení posuzují (1. Korintským 14,29). Toto je důležitá součást celého procesu, neboť ne všichni, kteří říkají, že mluví ve jménu Boha, anebo mají zjevení od Boha, jsou Bohem pověřeni (viz Matouš 7,22–23).

Pokud je slovo uznáno jako slovo z Ducha, měli by ho lidé přijmout. Pokud je shledáno, že není z Ducha, měli by ho odmítnout (1. Tesalonickým 5,19-22). Vráťím se k tomuto později.

Slovo poznání

Slovo poznání není nutně jen jedno slovo. Spíše označuje celou „zprávu“ od Ducha svatého. Není to ovšem zpráva získaná jako z vysokoškolského studia, je přijímána spontánně, zjevením od Ducha svatého.

A tak je slovo poznání poznáním Ducha svatého, které dosvědčuje Boží zapojenost do dané situace. Bůh chce skrze toto poznání zanechat v srdci člověka nezpochybnitelnou stopu své existence a přítomnosti. Dobrý příklad slova poznání najdeme v 27. kapitole knihy Skutků. Pavel varoval důstojníka před tím, co mělo přijít, ale ten ho neposlouchal (verše 9–11). Po oné bouři (verše 13–20) Pavel všechny na palubě ujistil, že Bůh je s nimi a že mu mohou důvěřovat (verše 21–44). Poté, co se všichni dostali z lodě na břeh, bylo zřejmé, že vše, co Pavel říkal, byla pravda. List Židům 11,6 říká: „... Kdo přichází k Bohu, musí věřit, že Bůh je a že odměňuje ty, kdo jej hledají.“ (B21) Slovo poznání je jedním ze způsobů, který pomáhá lidem věřit, že Bůh existuje a že je s nimi.

Slovo moudrosti

Podobně jako slovo poznání je i slovo moudrosti „zprávou“, ne pouhým slovem. Rozdíl mezi těmito dvěma slovy je v jeho záměru. Slovo moudrosti je radou Ducha svatého k vyřešení složitého problému. Příklad najdeme ve Skutcích 4,1–27, kde jsou Petr a Jan zpovídáni Radou z uzdravení chromého člověka. Moudrost, ve které Pavel a Jan mluvili, je zdůrazněna ve verších 8–12 a 18–22. Vůdcové a starší na to neměli co říct (verš 13), a proto nechali učedníky jít.

Další příklad slova moudrosti najdeme ve Skutcích 6, kde učedníci čelili vnitřnímu problému církve. Jak jen vyřešit problém mezi dvěma skupinami lidí (verš 1)? Apoštolové svolali shromáždění (verš 2) a hledali řešení u Boha. A Bůh jejich hledání odměnil. Verš 3–7 popisuje, jak bylo rozhodnutí přijato, a ujišťuje, že rozhodnutí bylo od Boha.

Proroctví

V Bibli je mnoho pasáží týkajících se proroctví. V této kapitole není možné obsáhnout celé téma. Nejucelenější výklad o proroctví v Novém zákoně nabízí 1. list Korintským 14. kapitola. Duchovní

dar proroctví je prognostické odhalení Boží mysli Duchem svatým ve správnou dobu, za účelem potvrzení Boží vůle. Skutky 2,12–41 poskytují barvitý obrázek o prorockém daru. Popisují, co se stalo po vylití Ducha svatého o Letnicích, jak Petr prorokoval zmatenému davu (verš 14) o tom, co Duch svatý právě zjevil (verše 17–36). V žádném případě bychom si neměli myslet, že tato slova si Petr nacvičil. Bylo to spontánní. Petr neměl nejmenší ponětí o tom, co bude následovat, ale Bůh to věděl. Toto prorocké slovo zanechalo tisíce lidí s dotčeným srdcem a litující svých činů (verše 37–41).

Další příklad daru proroctví najdeme ve skutcích 9,1–18. V tomto případě nebylo prorocké slovo určeno tisícům lidí, ale jednomu člověku. Saul byl na cestě, aby pronásledoval křesťany, když k němu Bůh promluvil (verše 3–9). Zatímco byl Saul oslepen a ponechán myšlenkám, co bude následovat potom, promluvil Bůh ke svému učedníku Ananiášovi, aby sloužil Saulovi. Obsahem Boží zprávy, kterou obdržel Ananiáš pro Saula, bylo prorocké slovo. Ananiáš toto slovo statečně doručil.

Mluvení v jazycích

V 1. listu Korintským 12–14 se Pavel ve větší šířce věnuje mluvení v jazycích a jejich výkladu. Mluvení v jazycích je definováno jako uschopnění Duchem svatým mluvit v neznámém jazyku. Zní nepředstavitelně, že bychom mohli mluvit v jazyku, který jsme se neučili, a že tento jazyk je navíc slovem od Boha. A přece je toto způsob, jakým se Duch svatý projevuje.

V roce 2000 jsem sloužil na pastorském semináři na Madagaskaru. Během tohoto semináře začala jedna malgašská žena mluvit v jazycích. Začala mluvit anglicky, mým rodným jazykem. Vůbec anglicky neuměla! Přesto jsem mohl rozumět tomu, co říkala, i když ona sama tomu nerozuměla. Poté, co modlitbu interpretovali do malgaštiny, zeptal jsem se jednoho misionáře, jestli ta interpretace tlumočila zprávu mluvenou v anglickém jazyce. Řekl, že ano. Bylo naprosto úžasné pozorovat práci Ducha svatého.

Výklad jazyků

Tento dar a dar mluvení v jazycích fungují bok po boku. Výklad jazyků je porozumění zprávě, které dává Duch svatý, aby posilnil církve. Pavel zdůrazňuje, že mluví-li se ve shromáždění jazyky, měly by

být také vykládány, aby mohli být posilněni všichni ve shromáždění (1. Korintským 14,5,9–18,26–28).

Dary mocných činů

Tyto dary ukazují vlastnosti moci Ducha svatého. Jsou to viditelné projevy jeho moci, která dokáže změnit vleklé nebo život ohrožující podmínky i situace vymykající se lidské kontrole.

Dary uzdravování

Tento projev Ducha svatého přináší uzdravení z tělesných nemocí, tělesných vad a poruch nezávisle na zdravotní, přírodní nebo jiné formě léčení.

První zaznamenané fyzické uzdravení mocí Ducha svatého najdeme ve 3. kapitole Skutků. Duch stejně jako u darů zjevení určuje, skrze koho bude tento dar sdílen (verš 4). Za druhé dá tento dar vybrané osobě (verš 6). Tento člověk poté sdílí s ostatními, co věří, že mu Duch dal (verš 6–7). Skutky 9,12–18 nám ukazují, že tento dar funguje stejným způsobem. Schopnost uzdravování, která je dána Duchem svatým, můžeme získat od Boha, který nám přesně řekne, co máme dělat, tak jako to bylo s Ananiášem a Saulem. Může to také být tak, že nás Bůh „zpomalí“, abychom viděli to, k čemu jsme byli předtím lhostejní, jako v případě Petra a chromého člověka. Nebo vše může začít modlitbou (viz Skutky 28,7–10). Ať už Duch použije jakoukoliv metodu k uvolnění darů uzdravování, pěstuje v nás povědomí o jeho dostatečnosti v naší službě lidem.

Pamatuj si, že duchovní dary plynou z věřícího, který je naplněn Duchem svatým (Jan 7,37–39).

Dar konání zázraků

Konání zázraků je darem, který je nejvíce viditelný. Konání zázraků je schopnost daná Duchem svatým konat zázračné skutky ku prospěchu druhých lidí. Tyto zázraky jsou unikátní, mimořádné, často nevysvětlitelné a někdy i špatně chápané. Skutky 5,15–16 popisují, jak lidé vynášeli nemocné, aby na ně padl alespoň Petrův stín, až půjde kolem, a oni byli uzdraveni. Skutky 9,36–42 také zaznamenávají, jak Petr vzkřísil Tabitu z mrtvých. Skutky 19,11–12 nám říkají, že Bůh konal skrze Pavla neobvykle mocné činy.

Není to Boží zásah skrze ochotného služebníka, který je tak unikátní. Starý zákon a evangelia jsou plná lidí, kteří se setkali s Boží zázračnou mocí ve svých životech (viz 2. Královská 2,4–6; Marek 1–8).

Unikátní je to, jak Bůh svých zázraků dosahuje. Zatímco konání zázraků se řídí danou metodou sdílení popsanou výše, zdá se, že způsob, kterým je zázrak vykonán, nemá danou formu. A tedy ten, kdo má dar konání zázraků, musí být horlivý ve víře a vnímavý k Duchu svatému.

Dary zjevení

Dary zjevení odhalují hluboké záměry Ducha. Tyto dary nejsou viditelné, ale zato jsou velice reálnou manifestací Ducha. První Korintským 2,6–16 popisuje propojení mezi Bohem a člověkem, který má mysl Kristovu. Toto propojení není založeno na rozumu, toto propojení je duchovní. Zapamatuj si, že „duchovní“ neznamená „neracionální“. Znamená to, že je to něco víc, než mohou lidé svým rozumem přirozeně pochopit. Jako znovuzrození věřící, ve kterých přebývá Duch svatý, jsme schopni duchovní komunikace a přijímání sdílení od Boha.

Víra

Víra, která je zmíněna v 1. listu Korintským 12,9, je vylitím odvahy Ducha svatého na pomoc lidem, aby dokázali čelit náročným podmínkám, vytrvat v nich nebo je překonat. Taková víra je odrazem práce Ducha svatého uvnitř nás. Jako názorný příklad si můžeme přečíst Skutky třetí kapitoly, jak Petr uzdravil chromého žebráka. Petr se zde nemusel modlit, postit, čekat na Boží odpověď. Byl naplněn takovou vírou, že jednoduše přikázal chromému, aby se postavil a chodil. Bůh chromého muže uzdravil a o chvíli později šel tento muž do chrámu, kde skákal a chválil Boha. Zde vidíme fungovat společně dar uzdravování a víry.

Rozlišování duchů

Dar rozlišování duchů je zjevení dané Duchem svatým k nezaujatému posuzování lidských slov a skutků a k ochraně církve před ďáblými i lidskými klamy. Tento dar pomáhá například určit, kdy

není takzvané „prorocké slovo“ nebo domnělý výklad jazyků z Ducha svatého.

Potřeba pořádku (řádu)

Cíl 2: Jaké jsou zásady užívání duchovních darů?

Chovat se, jak se sluší

Je nezbytné zmínit se o potřebě pořádku při shromáždění. Pavel zakončuje své vyučování o darech slovy: „Všechno ať se děje slušně a spořádaně.“ (1. Korintským 14,40) Když někdo vnímá, že ho Duch vede k použití jeho daru ve shromáždění, když neví, jak na to, může udělat něco, co je naprosto nevhodné. Každá církev je zodpovědná za ustanovení vlastního pořádku při shromáždění, aby lidé věděli, jak postupovat při používání svých darů. Pastor, který chce vychovat dospělé křesťany, by v nich neměl pouze podnítit touhu po duchovních darech, ale vyučovat také ty, kteří jimi už slouží. Jen tak se budou ve shromáždění projevovat dary volně a zároveň spořádaně.

Zde je pět následujících principů, které vám mohou pomoci ke spořádanému používání duchovních darů.

1. Na veřejném shromáždění je „pastýř“ zodpovědný za své „stádo“. (Skutky 28–30) Někteří lidé používají dary, kdykoli to cítí. I když to některé církve akceptují, obecně se to nedoporučuje, neboť to vytváří prostředí, ve kterém kdokoli může říct cokoliv a kdykoli. Při shromáždění je rozumné vyčkat na správný okamžik pro sdílení toho, co nám Duch svěřil. Než začneš používat svůj dar ve shromáždění, je vhodné nejdříve informovat svého pastora, k čemu tě Bůh vede. I v menších skupinkách je moudré vyčkat na vhodný moment, než začneš používat svůj dar.
2. Kdykoli je to možné, vyčkej na vyzvání od svého vedoucího. Je to zdvořilé a projevujeme tím respekt všem přítomným (Skutky 13,14–15).
3. Když víš, že tě Duch připravuje, aby skrze tebe pracoval, nemysli si, že onen popud k mluvení nebo jednání, jakkoli je silný, znamená, že ztratíš kontrolu nad svým tělem nebo jazykem.. (viz 1. Korintským 14,32). Nejsi loutkou, která reaguje na podněty božského loutkáře. Stále máš pod kontrolou své

tělo i svoji mysl. Není nutné chovat se nepřirozeným nebo divným způsobem.

4. Připusť si, že stejně tak, jako se cítíš být veden k použití svého daru, tak se cítí i ostatní vedeni k posouzení toho, co říkáš (1. Korintským 14,29). Rozlišování je také duchovním darem (1. Korintským 12,10), který dal Bůh k ochraně těla Kristova.
5. Nesnaž se přesvědčit ostatní, že Bůh skrze tebe mluví. Nech je, ať se rozhodnou sami (1. Tesalonickým 5,19–21). Lidé, kteří dychtivě přesvědčují sebe i ostatní, že Bůh skrze ně mluví, používají běžnou formulaci jako: „Takto praví Pán“. Čas od času je takové prohlášení na správném místě. Může to být ovšem i manipulací. Buď opatrný na to, jaká slova používáš. Ti, kteří často slouží duchovními dary, vědí, že mluvit ve jménu Boha je velká zodpovědnost. Nechceme brát jeho jméno nadarmo. Proto doporučuji, abys mluvil k ostatním takto:

- „Věřím, že Bůh chce, abych s vámi sdílel...“
- „Zvažte prosím důkladně, co vám teď povím...“
- „Věřím, že Bůh říká...“

Dodržováním těchto základních postupů pomůžeme věřícím růst v jejich obdarování. Pomáhá nám to také posoudit, do jaké míry zacházíme s duchovními dary nesprávně.

Nesprávné používání duchovních darů

Cíl 3: Popiš nesprávné používání duchovních darů.

Příčiny dysfunkce

Je-li účelem duchovních darů sloužit lidem v jejich prospěch, potom špatné zacházení s duchovními dary se staví proti duchovnímu poznání a jednotě v církvi. Nový zákon mluví o třech hrozbách pro duchovní poznání, které vycházejí z církve samotné. Popíšeme zde jednotlivé hrozby a podíváme se, jak se s nimi vypořádat.

Za prvé je to člověk obdarovaný duchovním darem, ale ignorující zodpovědnosti, které jsou s tímto darem spojené (1. Korintským 12,1). Takový člověk, stejně jako Korinští, miluje Boha a je upřímný ve své víře, ale nedospívá v Kristu (1. Korintským 3,1–3). Dělá politováníhodné chyby, které zraňují ostatní, a neslouží dary z opravdové

lásky. (1. Korintským 13,4–5) Velká část listu Korintským zdůrazňuje několik problémů, které nás přivádějí k tomu, jak důležité je zůstat v důvěrném obecenství s Bohem. Jen v tomto obecenství můžeme růst.

Druhým problémem, závažnějším ve svých důsledcích, je nepodřizování se autoritám, které Bůh ustanovil (Židům 13,7.17). Zjevení 2,20-23 mluví o ženě Jezábel, která si říká prorokyně. Sama si udělila tento titul, je hluchá k Božímu hlasu a ovlivňuje věřící. Není vykazatelná žádné církvi za to, co dělá. To je tragické. I dnes ti, kteří říkají, že jsou vykazatelní pouze Bohu, projevují stejný charakter. Ačkoli se zdají být velice duchovními, staví se vzdorovitě proti těm, kteří zpochybňují jejich pozici nebo funkci.

Třetí problém je zničující pro církevní jednotu a duchovní růst. Matouš 7,15–23 mluví o falešných prorocích, vlčích v ovčím rouše. Falešný prorok je mistrem klamu; svádí lidi tím, že jim slibuje osobní a finanční růst (Skutky 20,30; 2. Petrův 2,1–3). Falešní proroci mají mimořádnou schopnost zneužívat lidi naivní, slabé nebo nepřivyklé pravému učednictví (Židům 5,11–14).

Jak můžeme čelit takové dysfunkci, která přichází zevnitř církve? Boží slovo nám dává jednoduchý návod jak čelit každé z těchto hrozeb. Pavel zmiňuje, že Korintští potřebovali v raném období svého křesťanství napravit. 1. list Korintským zachycuje jádro tohoto problému: „Dokud jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, myslel jsem jako dítě, měl jsem dětské názory; když jsem však dospěl, s dětinskými věcmi jsem se rozloučil.“ (B21) I v dnešní době musí být mladí křesťané vyučováni jak růst v Bohu, jinak riskují, že ve své službě druhým budou vždy hledat jen vlastní prospěch. Jestliže věřící přijmou toto napravení, mohou se změnit (2. Timoteovi 3,16). Pokud toto napravení nepřijmou, riskují, že se stanou Jezábel nebo falešným prorokem. Jezábel byla bezbožnou manželkou krále Achaba (1. Královská 21,5). Je představitelkou všech, kteří odmítají podřídit se Bohu a autoritám, které Bůh ustanovil. Jezábel (muž či žena) navenek respektují Boha a jeví se duchovními, ale uvnitř jsou plní pýchy. Ježíš i Pavel varovali věřící, aby v žádném případě nerespektovali ducha Jezábel. Lidé chovající se jako Jezábel potřebují být usměrňováni (Matouš 18,15-17) pastorem nebo vedoucími církve. Pokud takový člověk odmítá kázeň, pokračuje v oklamávání sebe sama a schovává lež za zdánlivou pravdu. A proto nesmíme připustit, aby Jezábel sloužila v církvi.

Falešný prorok by neměl být vůbec tolerován, měl by být vyloučen z církve. (1. Korintským 5,12–13; Galatským 1,6-9) Falešný prorok se chová jako „ovečka“ a zná zvyky a jazyk „ovcí“. Takový je jejich způsob obelhávání. Postavit se falešnému prorokovi není snadné, protože vystupuje velice směle (Příslaví 21,29). Nad tímto může zvítězit pouze Boží vhlad a moudrost. Je-li falešný prorok odhalen, pravděpodobně opustí církev.

Závěr

Duchovní dary jsou dary Ducha svatého, kterými sloužíme ostatním a ostatní lidé nám. Bůh chce sdílet své srdce skrze dary, které nám dává, a proto nám také říká, abychom po nich „toužili“. Někteří lidé žel odmítají Boží dary a někteří dokonce popírají jejich existenci. Nenech se tím ovšem vyvést z míry. Bůh ti může dát nespočetně darů ve tvé službě druhým lidem. Rozvine v tobě všechny vlastnosti daru, kterým sloužíš. Bůh chce, abys vynikal.

Seznámení se blíže s tím, jak duchovní dary fungují, nás nejenom povzbuzuje, vzdělává a sjednocuje, ale má také další význam. Komunikace o používání duchovních darů mezi církvemi odrazuje Jezábel i falešné proroky od jejich sebeuplatňování.

VERŠE K ZAPAMATOVÁNÍ

Jan 15,16

Skutky 9,17–18

1. Korintským 1,7–8

1. Korintským 12,1, 7, 11

1. Korintským 13,11

1. Korintským 14, 40

2. Timoteovi 1,7

TEST

Po prostudování této lekce si pozorně přečti následující otázky a zakroužkuj správné odpovědi. Každá otázka má pouze jednu správnou odpověď.

1. Který z výroků je správný?

- a) Kniha Skutků nám ukazuje duchovní dary a 1. list Korintským nás o nich vyučuje.
- b) Kniha Skutků nás učí o duchovních darech a 1. list Korintským nám je ukazuje.
- c) Kniha Skutků i 1. list Korintským uvádějí jen některé z darů.

2. Duchovní dary rozdělujeme do tří kategorií:

- a) Dary zjevení, dary moci a dary proměny.
- b) Dary řeči, dary vnitřního vhledu a dary zjevení.
- c) Dary řeči, dary konání mocných činů a dary zjevení.

3. Která z následujících slov popisují postup v darech řeči?

- a) Dávat, požehnat, přijmout, posoudit.
- b) Určit, dát, sdílet, posoudit.
- c) Ukázat, pracovat, poslechnout, rozvažovat.

4. Dary konání mocných činů

- a) učí lidi jak se chovat.
- b) jsou viditelnými projevy Boží moci, která dokáže změnit život ohrožující podmínky.
- c) dávají příležitost věřícím projevit svůj přirozený talent.

5. Uschopnění Duchem svatým mluvit v neznámém jazyku je definice daru

- a) vykládání jazyků.
- b) slova moudrosti.
- c) mluvení v jazycích.

6. Je důležité být opatrný v slovním projevu duchovního daru, abys

- a) mohl přesvědčit ostatní, že Bůh skrze tebe mluví.
- b) mohl dobře ukázat své nadání.
- c) nebral Boží jméno nadarmo.

7. Je důležité, aby každá církev měla způsob, jak používat duchovní dary,

- a) abychom mohli vidět, kolik duchovních darů používáme.
- b) aby se pastor mohl cítit důležitě.
- c) aby lidé v církvi věděli, jak postupovat v používání svých duchovních darů.

8. Nesprávné používání duchovních darů, které zabraňuje duchovnímu růstu a jednotě církve, pramení

- a) z nedostatečného studia Bible.
- b) z církve samé.
- c) ze sekty.

9. Druhým důvodem pro zavedení postupu jak sloužit duchovními dary v církvi je

- a) to, že odrazuje Jezábel a falešné proroky od jejich sebeuplatňování.
- b) určit, kdo odmítá nebo popírá existenci duchovních darů.
- c) správně určit, kdy má být dar během shromážení použit.

10. Slovo poznání

- a) je vždy jen jedno slovo.
- b) je dáno pouze vzdělaným lidem.
- c) svědčí o Božím zapojení do dané situaci.

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI

Poznámka: Pokud jsi odpověděl špatně, podívej se na odkaz v závorkách, který tě zavede zpět do dané lekce.

1. a (7.1)
2. c (7.1)
3. b (7.1)
4. b (7.1)
5. c (7.1)
6. c (7.2)
7. c (7.2)
8. b (7.3)
9. a (7.3)
10. c (7.1)

O AUTOROVI LEKCE

Greg Kalyvas je zapojen ve službě již přes 20 let. Nyní je pastorem ve Family Worship Assembly v Black River Falls ve Wisconsinu. Vyučuje v různých zemích semináře o Duchu svatém.

